

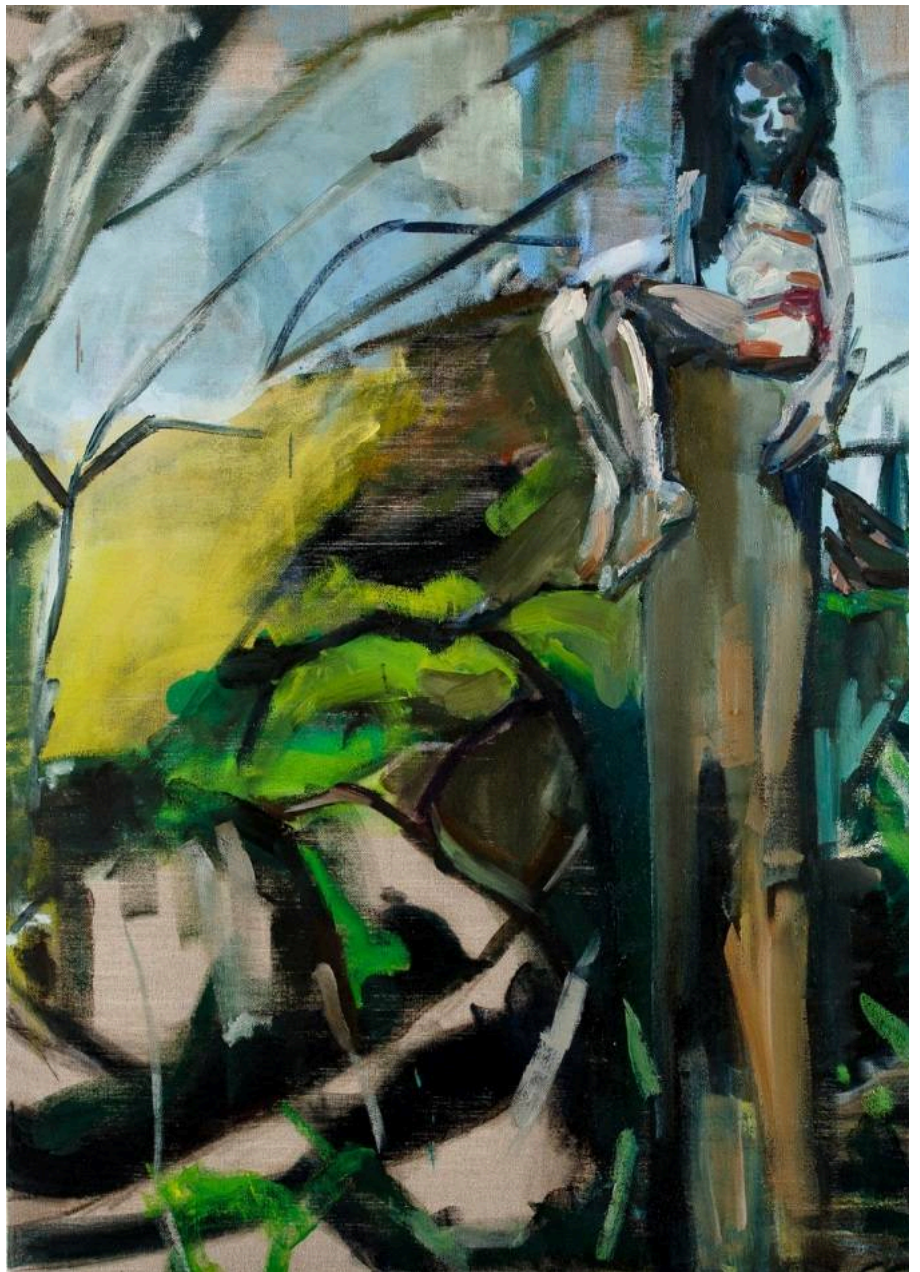
שושנת רוחות באלפרד

מיכל גבע (ניו יורק/ישראל), גאורג פראונשו וגרלינד ציילנר (אוסטריה) וטליה רז: News פורטפוליו (ישראל) מציגים בתערוכה קבוצתית שתיפתח ב-2.2 בגלריה אלפרד. ליווי אוצרותי: איריס מנדל

מיכל גבע

ביום חמישי ה-2 בפברואר תפתח באלפרד, מכון שיתופי לאמנות ולתרבות, התערוכה הקבוצתית 'שושנת רוחות', בה יוצגו רישומים וציורים של ארבעה אמנים, המגיעים ממקומות שונים: מיכל גבע המתגוררת כעת בניו יורק, גאורג פראונשו וגרלינד ציילנר מוינה וטליה רז מתל אביב. זוהי תערוכת ציור המבקשת ללכוד הוויה של מציאות מפורקת וכאוטית. אי-סדר ושיבוש שולטים בדימויים, כאילו היתה זו סופת רוחות שעברה בין אתרי הציור השונים, והותירה בהם את חותמה. אובדן פרספקטיבה וחילופים בין שמיים וארץ, פנים וחץ, טבע ואדריכלות, מתערבבים זה בזה כחלום בלהות. שפת הציור אף היא מהירה. מריחות גדולות של צבע, כתמים המונחים ברישול זה ליד זה, מחיקות, נזילות או לחילופין רישומי עיפרון קלים ורועדים.

גרלינד ציילנר

האם זו הצהרה על אודות חוסר הביטחון ואי הנחת מהמציאות בת זמננו? ניסיון לשקף פחד מפני אסון שמתקרב או מתרחש? המציאות מתנקזת ומצטמצמת לרגעים שונים בתוך הציור, פריימים של נקודות מבט המחברים בין היתר בין האישי והפרטי לחוויה רחבה וגלובאלית.

ניו יורק, למדה גם, School of Visual Arts-מיכל גבע, ילידת 1980, בוגרת המדרשה והתואר השני של ה באקדמיית ריטפלד באמסטרדם. בעבודתה עושה גבע שימוש בדימויים של ארכיטקטורה בנוף ומתעניינת בעיוות ובהפרעה שמתרחשים בתהליך הציור, תוך התייחסות למבנים חברתיים, פוליטיים ורגשיים.

גאורג פראונשו, יליד 1979, למד באקדמיה לאמנות פלסטית בוינה ומלמד רישום באוניברסיטה לאמנות בלינץ, אוסטריה. עבודותיו מתייחסות להדרדרות השפה היוזאלית העכשווית. **פראונשו** משתמש בדימויים ירודים מהרשת והופך אותם לייצוגים רעננים, מרובדים וקונספטואליים של התרבות הפופולרית והאנושות.

טליה רז

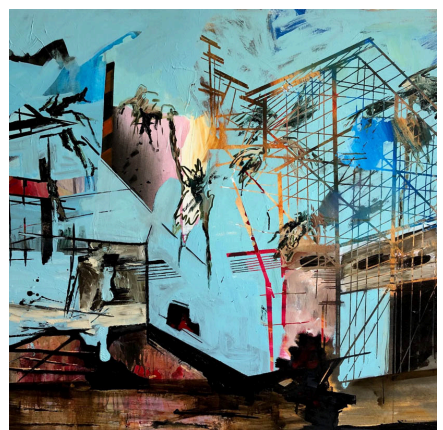
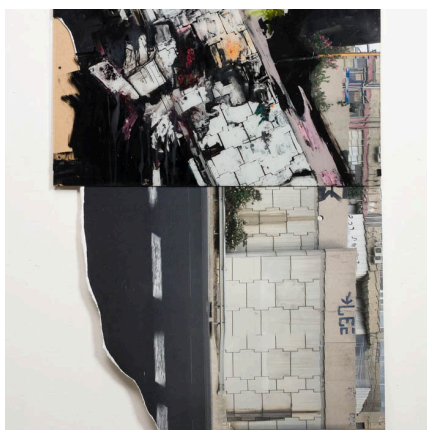
גרלינד ציילנר, ילידת 1971, למדה באקדמיה לאמנות פלסטית בוינה. עבודותיה ברישום, ציור וקולאז', נוצרות בספונטניות ומבוססות על חקירה מצטברת של זכרונות קולקטיביים ונרטיבים פופולאריים, היסטוריים ועכשוויים. ציילנר יוצרת עולמות דימוניים באמצעות היומיומי.

של אוניברסיטת חיפה ותואר ראשון MFA-**טליה רז**, ילידת 1975, חברה בגלריה אלפרד, בוגרת תכנית ה באמנות יצירה ופסיכולוגיה, למדה באקדמיה החופשית בהאג, הולנד. עבודותיה מתארות עולם ילדי שיש בו מן החלום, ההזיה והסייט, אך הוא מתבסס על חלקי מציאות. החיבורים בתוך הציור רופפים ופרומים, כך שנוצר מארג ציורי בעל אופי אגדתי. דמויות הילדים, הנמצאות במרכז העבודות, נמצאות כמעט תמיד במצבי ניתוק כמו בהייה, חלימה בהקיץ, שינה ואף מוות.

Michal Geva

[Bio](#)

Exhibition:
June 2019: **(de)fault-lines (with Zsuzsanna Szegedi)**

(de)fault-lines exhibition text

מיכל גבע, ד'ז'נ'ה סגדי

אוצרת עפרה חרנם

התערוכה (de)fault-lines מבקשת לחקור תפיסות שונות של המושג שבר ואיך מושג זה מתורגם אל הספרה הפוליטית, החברתית והאישית. איזה מענה ניתן לתת לשבר. האם הניסיון לפרק את השבר עדיף מפעולת הריפוי. המושג 'ברירת המחדל', (de)fault, מעלה גם הוא שאלות אודות לקיחת עמדה ופעולה אל מול שמירת יציבות מדומה ע"י כניעה למצב הקיים.

בעבודותיהן האמניות מיכל גבע וז'ז'נ'ה סגדי (Zsuzsanna Szegedi) בודקות דרכי התמודדות אפשריות למול שסע ופילוג. שתיהן מגיעות ממדינות בהן האקלים האידיאולוגי נוטה להשתנות בקיצוניות. גבע נולדה בקיבוץ בישראל ובשנים האחרונות מתגוררת בארה"ב; סגדי נולדה בעשור האחרון של הקומוניזם בהונגריה, חוותה את הקיצוניות של המשטר הסובייטי מחד ואת הקפיטליזם שחדר להונגריה מאידך.

העבודות של גבע וסגדי מבוססות על צילום במצלמת הנייד האישית שלהן. המרחב המוגבל נתפס במצלמה והופך את השטח המת יחד עם חסרונות הטכנולוגיה, לתשתית העבודה. דרך מיצב וידאו וציור סגדי הופכת את הגוף לנוף. דרך צילום היא שואפת לפרק את הגוף וייצוגו מההשפעה האידיאולוגית של הסביבה ממנו הוא מגיע. בכניסה לחלל התערוכה ניצבת הקרנה של וידאו בו סגדי משתמשת בסריקה ידנית של פסל, ראשו של ג'ורג' לוקאץ', פילוסוף מרקסיסטי ומבקר ספרות יהודי הונגרי. את הפסל הוריד הממשל ההונגרי ב-2017 והחליפו בדמותו של סטפן הראשון, מלכה הראשון של הונגריה, פעולה שנעשתה כחלק מניקוי המרחב הציבורי מסממנים הקשורים לקומוניזם. דימוי של הפסל שצוּר וננטש מוקרן על חימר, כמו הוחזר להתחלתו הצטננה בסטודיו האמן. המונמט של לוקאץ', כעת חסר בית, משוחזר ע"י סגדי בעזרת רפרנסים דיגיטליים שאספה מהפסל שסולק, מדימויים מהאינטרנט ומזיכרונה. הבית והתצורה החדשים שהיא מאפשרת לפסל המצומזר הוא מדף בגובה המונמנט המקורי. הסריקה של ראשו אינה שלמה ומשאירה סדק או שבר בגולגולתו.

במקביל גבע מתעניינת במבנים העומדים על אדמה בלתי יציבה: מטפורה לשייכות, יציבות, חרדה, אי סדר ואובדן. גבע הופכת נופים מוכרים למונומנטים ומבנים, דרכם ניתן לחוות רגע של כינון או דחיית הזהות הקולקטיבית. בכניסה לחלל ניתן לראות עבודת קולאז' בה היא מחברת בין צילום של גדר על נתיבי אילון לציור הממשיך את פעולת שחזור הנוף. המרחב הופך לתצלום אוויר, הפרספקטיבה ומבט-העל מוכרים לנו מפעילויות צבאיות. כך הופכת גבע את המרחב היום יומי למרחב פעולה אלים. צילומי הפנורמה הכוללים בעבודותיה של גבע מהדהדים נופים מפורקים ורוחקים. כמו מסע חיפוש אחר דבר שלא קיים. גבע עוסקת בנוודות ואובדן בית, בנירמול השבר והכאב המלווה מציאות פוליטית שאינה אפשרית עוד. העיסוק בעבר הינו מדוד ומרוחק והיא מקרבת את הדימויים והרגעים למרחק נגיעה. הצילום הוא מבט-על אל אתר ההתרחשות, פעולה המקבעת מרחק. גבע משלמה את הדימוי על ידי הציור השואף לגשר על הנתק, משיכות המכחול של גבע חזקות וברורות: רוחות של מבנים צפים באוויר, סטרוקטורות אשר תוכננו לשימוש פרקטי, מבני ציבור, חדרי אוכל ומקלטים, המכילים אזכורים של עבר והווה (מציאות וזיכרון).

ציור גדול של גבע יושב על קיר במרכז חלל הגלריה. ניתן לזהות בו מקום ספציפי במרחב הגאוגרפי המקומי. גדר בטון חוצה את הציור ומתפקדת כמסמן של כוח ושליטה. גדר ההפרדה מחופשת למבנה אלכסוני כבד ומפוצל, אשר דרכו ניתן לראות נוף של טבע מפורק, כזה המבטיח לא רק אפשרות קיום, אלא הבטחה לקיום בכבוד.

הפרויקט המשותף מושתת על האזור האפור של הטכנולוגיה, באמצעותו מתרגמות האמניות את חוסר היציבות הבא לביטוי בתוך ומחוץ לגוף. גבע עושה שימוש בצילומים אלו גם כרפרנס לעבודותיה וגם כאלמנטים קולאז'יים בעבודות עצמן. סגדי עושה בצילום שימוש מיניפולטיבי ומעוות באמצעות תוכנות מולטימדיה והדפסות תלת מימד. הנופים של גבע יכולים להתפרש כייצוג של שברו של חלום, בעוד סגדי עוסקת בהיסטוריה, בטרואמות קולקטיביות, ובהשפעה שלהן על הגוף.

עפרה חרנם

אמנות

התערוכה "מקום אחד" עורגת לבית

הווילה המרחפת של מיכל גבע, בית הדירות המרוקן של נדב ויסמן ואחרים בונים את דימויי הבית בתערוכה כמנותקים מזמן ומרחב. גם זה פתרון למשבר הדיור

הילה שקולניק-ברנר, עכבר העיר

16 באוגוסט 2011

איך הכל מקבל משמעויות וקונוטציות. הנה תערוכה שבוודאי נאצרה כבר לפני זמן מה, אבל הנושא שלה, עיסוק בבית, במקום שאליו אנחנו עורגים, הפך לרלוונטי יותר מתמיד. "מקום אחד" היא התערוכה החדשה שתיפתח בגלריה בנימין הצעירה בעריכת תמר אלול. התערוכה מבקשת לבחון מה גורם לנו להפוך מקום למקום האחד, מה מצופה מהמקום האחד להיות ואילו סתירות ומתחים נוצרים כשמקום הופך למקום האחד. האמנים המציגים עוסקים בבית כמושג פרטי וכללי, בהכרה של המקום ובקונספט של שייכות מול תלישות וזרות. אחת העבודות היא הווילה המרחפת שציירה מיכל גבע. הווילה היא מקום נכסף, סמל למעמד ולאיכות חיים. המקום שבו נמצאת הווילה אינו חשוב. הווילה של גבע מוכתמת וארעית בדומה לסמל שהיא מייצגת.

אלי דינר מציג מצב של אין מקום. הוא לוקח את העץ - סמל ליציבות וחיבור - ומנתק אותו מהאדמה. פעולה זו הופכת אותו למרחף ולא קשור, לחסר סביבה, לאישיות בפני עצמה. הוא מביע תלישות. הפרדה זו בין העץ למקום מקנה לעץ אטונומיה ויופי, בצד הכרה בכך שזו הפרדה בלתי אפשרית.

« מקום אחד - כל הפרטים

לפחות לא יהיו בעיות עם הקרקעות.. "ללא כותרת", עבודה של מיכל גבע נדב ויסמן בונה בית דירות מרוקן מתוכן, קולקטיבי. סגנון הבנייה סטנדרטי וחסר ייחוד או מאפיינים אישיים. הבית הוא רק קירות. בעבודתו של ויסמן, הבית - כמו השאיפה אליו - הוא מסגרת.

התוכן שלה ריק. הפרטים הנמצאים בתוכה לא חשובים.דניאל יצחקי
בונה את חדר המגורים של סבתה בתוך קופסה שחורה. בתוך החושך
מתגלים הפרטים - ספרייה, חלון, דלת, תמונות ושטיח עגול שעליו
ציור של איילים ופרחים. כל אלה מרמזים על מקומות אחרים
הנמצאים מחוץ לקופסה. הקופסה הופכת אותם ללא נגישים.אליס
קלינגמן מצלמת מגורי עובדים זרים ואנשים שיכורים בחורשה בדרום
תל אביב. באין מקום כל מקום יכול להיעשות המקום. בצילום הענפים
יוצרים צורה של רחם ובתוכו איש ישן. מקום אחר בתוך תל אביב של
בתי הקפה והעסקים.

« מקום אחד - כל הפרטים

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר |
רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר
האיכותי בישראל

© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

GREENPOINTERS

ART, CULTURE

RECAP: MICHAL GEVA'S LAND SCOPE EXHIBIT AT JAVA STUDIOS GALLERY

by Evan B
October 25, 2013

Last Friday night, I had the pleasure of speaking with [Michal Geva](#), a painter currently taking a residency in Greenpoint, where she is further exploring the intersection of art and nature – a theme interwoven throughout her work and illuminated in different ways with each series. The neighborhood is a relevant setting for such topics, with the proposed [development](#) that might be taking place over the next few years, both on the waterfront and deeper into Greenpoint proper.

Michal, a citizen of Israel and honorary one in Greenpoint, had some great things to say about the neighborhood and the inspiration behind her latest collection, “Land Scope,” which opened at [Java Studios](#) this past weekend.

GP: Tell me about your opening here at Java Studios Gallery.

Michal: I’m from Israel and I live in Tel Aviv but I’m here for a while living and working in Greenpoint for this show. In my work, I always use architectural images and landscapes and their place in nature. It became

more abstract in the past 2 years. In all of my paintings, a constant is that the ground is always unstable. There's always a lot of movement and the weight is shifting – sometimes it's like there's no ground at all. But there is also an interesting perspective and depth. There is something that draws you into the painting but at the same time you wouldn't really have anything to stand on if you were in it. Everything is very fragile.

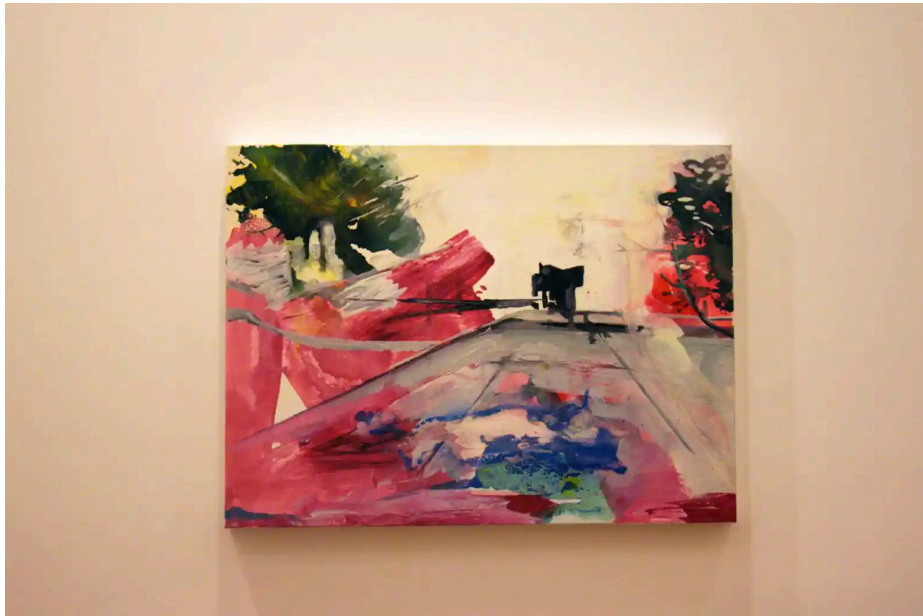

GP: It's an interesting exhibit, with Greenpoint being redeveloped the way it is. I'm curious – why did you choose Greenpoint?

Michal: Actually, I'm here with my family who lives here and I worked on this exhibit in my brother's studio. It's a great inspiration to work here – with the industrial, tough aesthetics. It's all New York and toughness. I think I had a big change with colors here; something happened when I arrived in New York – I was more into blues and greens. It's a very colorful exhibition, compared to ones I've done in the past.

GP: How is it different from your work in Tel Aviv?

Michal: It's different working in a new place – I think that's a big thing. My schedule and environment is different. My work here is more abstract – there's less of a sharp architecture focus, like houses and structures. I used to deal with more defined structures and my work produced here resembles more of a minimalist sculpture or landscape. It's less and less defined and the scale isn't really clear. Less specific. But as I get to know a place and experiment with different styles, it broadens my overall research and style no matter where I work.

GP: How long have you been in Greenpoint?

Michal: A month. This exhibition is a continuation of my others. But I'm having residencies in different cities.

GP: Are there specific aspects of the neighborhood that inspired you for this particular show?

Michal: Greenpoint is a neighborhood with a huge artist population, and I think there are some interesting things happening here on many levels. There is a lot of movement here and on a greater scale, there's a movement taking place here. Something bubbling. Which in turn makes it a great place to make art.

Aviva Goel

October 25, 2013 at 12:17 pm

This was a SPECTACULAR exhibit! Michal's work is truly remarkable and I'm glad I had the opportunity to see it. Michal plays with the abstract nature of architecture beautifully. I really enjoyed seeing this in the interplay between the hard architectural lines and the softness of the surroundings. And at the exhibit info it said that she uses both oil and acrylic in her works so that only adds to the combination of structure and abstract. A MUST SEE FOR SURE!!!

Aviva Goel

October 26, 2013 at 4:48 pm

This was simply a fantastic exhibit! It really seems like Brooklyn inspired her and it is definitely seen in her work!! The artist's point of view is really strong and can be seen in the contrast between the hard lines of the architecture and the softness of the surroundings. Definitely a MUST SEE for sure!

© 2025 Neighborhood News in Greenpoint and Williamsburg, Brooklyn

[Terms & Conditions](#)

[Community Standards](#)